

F. t. l. om udligning i hovedstadsområdet.

vet, såfremt antallet af bidragsberettigede vækstkommuner falder væsentligt som følge af en mere generel befolknings- og udflytningsstagnation.

Med den særlige vækstkommuneudligningsordning vil hovedstadsreformen herefter indebære følgende støtteforanstaltninger, der sigter mod at hjælpe udviklingskommunerne i de forskellige udviklingsfaser:

1. Investeringsstøtte via hovedstadsfonden til kommuner, der efter regionplanen er udset som udviklingskommuner, men som endnu ikke har modtaget en kraftig befolkningstilvækst (til dækning af udgifter til arealopkøb og byggemodning).

2. Øget udligningstilskud via den kommunale udligningsordning ved enhver befolkningstilvækst som følge af det i den kommunale hovedstadsudligning indeholdte særlige udgiftskriterium „befolkningsforskydninger inden for den seneste 5-års periode“.

3. Det særlige vækstkommunetilskud til fordel for kommuner med en kraftig befolkningstilvækst.

4. Den i den kommunale udligningsordning liggende støtte til kommuner med særlig store udgiftsbehov, der ofte er en langtidsfølge af en tidligere stedfunden befolkningstilvækst.

c) Den amtskommunale udligningsordning.

Den amtskommunale udligningsordning, der også omfatter Københavns og Frederiksberg kommuner, for så vidt angår disse kommuners sekundærkommunale udgiftsbehov, foreslås opbygget efter samme principper som den kommunale udligningsordning efter objektive kriterier, der er omtalt foran under a).

Da der ifølge lov om generelle tilskud til kommunerne ydes statstilskud til de amtskommuner, der har et beskatningsgrundlag pr. indbygger under et vist niveau, er det — på lignende måde som i den foreslåede kommunale hovedstadsudligning — bestemt, at der ved sammenligning af de enkelte amtskommuners indbyrdes stilling tages hensyn til et eventuelt „tilskudt“ beskatningsgrundlag. Sådanne statstilskud er dog ikke hidtil ydet til amtskommunerne i hovedstadsområdet. Bortset fra korrektioner for sådanne eventuelle skattegrundlagstilskud ifølge loven om generelle tilskud foreslås sekundærkommunernes beskatningsgrundlag opgjort efter de principper for opgørelse af amtskommunernes beskatningsgrundlag, som er angivet i det den 30. januar 1973 fremsatte forslag til lov om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner (F. 161, 1972-73).

For så vidt angår sekundærkommunernes udgiftsbehov har der ikke på landsbasis været gennemført noget tilskudssystem, baseret på objektive kriterier,

således som tilfældet er for kommunerne. Forslag herom er dog nu fremsat i ovennævnte lovforslag om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner (F. 161, 1972-73). Da undersøgelser, foretaget af hovedstadsreformudvalget, har vist, at den forskellige aldersfordeling i de fem sekundærkommunale områder har afgørende indflydelse på de sekundærkommunale udgifters, herunder især sygehusudgifternes, størrelse i forhold til indbyggertallet, er det også for den amtskommunale udligningsordning i hovedstadsområdet fundet hensigtsmæssigt — på linie med den kommunale udligningsordning — at benytte befolkningens opdeling i aldersgrupper som objektive kriterier for opgørelsen af det sekundærkommunale udgiftsbehov. Den foreslåede opdeling i aldersgrupper og disse gruppers udgiftsvægt er beregnet på grundlag af en analyse af, til hvilke aldersgrupper og med hvor stor en andel de sekundærkommunale udgifter i området har kunnet henføres. Herudover er som objektive kriterier yderligere medtaget hovedstadsområdets samlede amtskommunale vejnet, der ikke omfatter Københavns og Frederiksbergs vejnet, samt hovedstadsområdets areal, idet disse kriterier er medvirkende til de uens udgiftsbehov i områdets fem sekundærkommunale enheder. I overensstemmelse hermed er der opstillet følgende udgiftsbetingende, objektive kriterier i den amtskommunale udligningsordning:

1. Det samlede indbyggertal.
2. Antal indbyggere i aldersgruppen 0-39 år.
3. Antal indbyggere i aldersgruppen 15-19 år.
4. Antal indbyggere i aldersgruppen 40-59 år.
5. Antal indbyggere i aldersgruppen 60 år og derover.
6. Længden af det amtskommunale vejnet.
7. Amtskommunens, respektive kommunens areal.

Med hensyn til den udgiftsvægt, der er tillagt de enkelte kriterier, henvises nærmere til bemærkningerne til § 10.

De objektive kriterier efter nærværende lovforslag afviger fra de objektive kriterier, der på landsbasis er foreslået anvendt i det førnævnte lovforslag om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner (F. 161, 1972-73). Dette skyldes, at der i den amtskommunale udligningsordning for hovedstadsområdet ønskes opnået en mere differentieret udgiftsfordeling gennem opstilling af mere nuancerede alderskriterier, hvorved der i højere grad kan tages hensyn til den forskel i sekundærkommunernes udgiftsbehov, der er en følge af den forskellige aldersfordelings indflydelse på sygehusudgifterne i de enkelte sekundærkommuner.

Ved beregningen af den enkelte sekundærkommu-